

Doğadostu Kardeşler - 9

Buzullar Eriyor!

Yazan: Jean-Marie Defossez

Resimleyen: Fabien Mense

1. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2011
Yeni baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2024

DOĞADOSTU KARDEŞLER - 9

Buzullar Eriyor!
Jean-Marie Defossez

Özgün adı: Un ours blanc à la mer!

ISBN: 978-975-999-517-1

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 47939

© 2010 Editions Flammarion

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Aslı Onat

Son okuma: Zübeyde Abat

Fransızcadan çeviren: Nükhet İzet

Resimleyen: Fabien Mense

Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı ve Cilt: My Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8 Kat: 2

Zeytinburnu - İstanbul

Beyaz Balina Yayınları Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Ömerli Mah. Harman Tepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Yazan: Jean-Marie Defossez

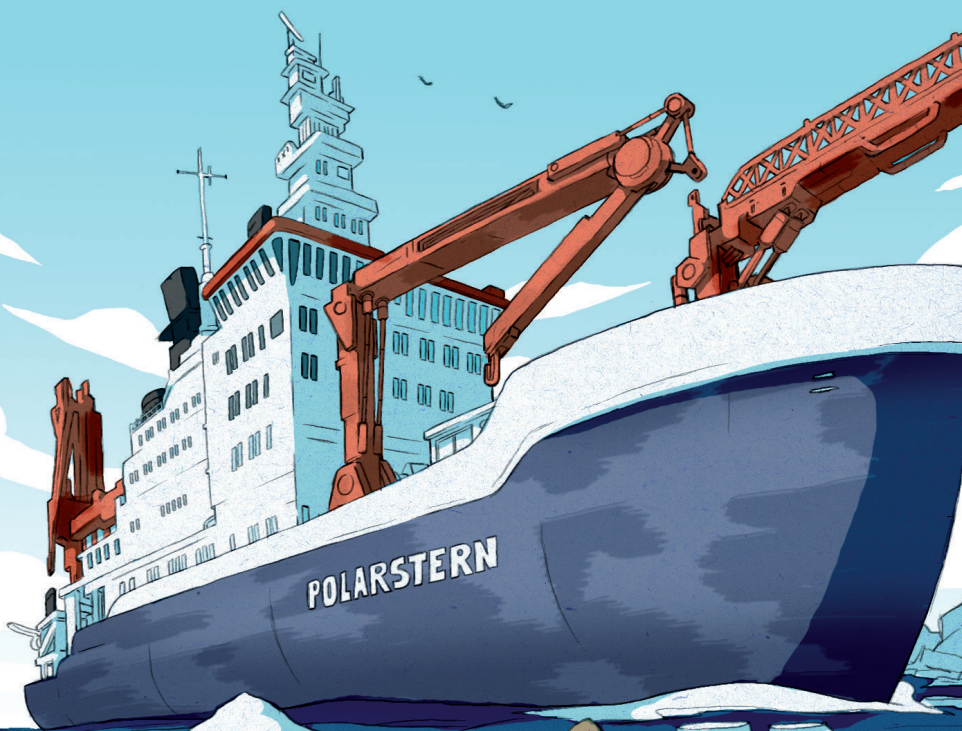
Resimleyen: Fabien Mense

Buzullar Eriyor!

Çeviren: Nükhet İzet

1. Bölüm

Kuzey Kutbu'na Doğru!

Doğadostu Kardeşler, anne babalarıyla birlikte *Polarstern** gemisine davetliydiler. Bu gemi, kutup okyanuslarını araştıran en güzel gemilerden biri olarak ün kazanmıştı. Yaklaşık dokuz gündür Kuzey Kutbu'na doğru yol alıyordu. Svalbard Adaları'nda kurulmuş olan bir laboratuvara ulaşp, oradaki kutup ayılarının filmini çekmek istiyorlardı.

Başak, Çınar ve Güneş, şimdilik geminin spor salonunda vakit geçirmekteydiler, kıran kırana bir tenis maçı yapıyorlardı.

* Kutup okyanuslarını araştırmakta kullanılan Alman buzkıran gemisi. Adının anlamı "kutup yıldızı"dır. Gemideki kırktan fazla bilim insanı, okyanusları araştırmaktadır. (Ç.N.)

Çınar, “Sıra sende!” diye seslendi ablasına.

“Atıyorum!”

Başak bütün gücüyle vurduğu topu, kortun dibine doğru fırlattı. Güneş de sert bir vuruşla ona karşılık vermeye hazırlandı. Birden hoparlörlerden duyulan çağrı, ortalığı cınlattı.

“Kaptan dikkat: Ufukta balinalar görüldü! Tekrar ediyorum; balinalar görüldü!”

Başak, “DURALIM!” diye seslendi. “Maç bitti!”

“Neden?” diye sordu Güneş. O kadar şaşırmıştı ki tenis topu başına çarptı.

Ancak Başak ile Çınar çoktan soyunma odasına doğru koşmaya başlamışlardı bile. Güneş ve dağ gelincikleri Badem de onları izledi. Ceketlerini üzerlerine geçirip koşarak geminin üst güvertesine çıktılar.

Hemen hemen her yanda buz dağları ve parçaları sürükleniyordu. Keskin soğuğa karşın, üç kardeşin anne babaları çalışmayı sürdürüyor, geminin başında* durmuş, yüzen yirmi kadar balinanın filmini çekiyorlardı.

* Bir teknenin ön kısmı. (Ç.N.)

Başak, “Bu balina türünün adı nedir?” diye sordu.

Bu yolculuğa, memeli hayvanları inceleyen uzman zoolog olarak katılan Mat, “Bu türe küçük çatalkuyruklu balina denir,” dedi. “Sivri burunlu çatalkuyruklu diye adlandırıldıkları da olur.”

Güneş kamerasını almaya koştu, Çınar da babasının dürbününü ödünç aldı.

“Hey!” diye seslendi. “Buzul parçalarının arasında tuhaf, beyaz bir kütle var.”

Mat de dürbünüyle baktı.

“Vay canına!” diye bağırdı, “bir ayı var orada!”

Başak, kardeşinin elinden dürbünü kapıp bakınca, “Kutup ayısı!” diye haykırdı. “En sevdiğim hayvandır!”

Doğadostu Kardeşler’in en dinamik olanının kalbi, heyecanla çarpmaya başladı. Hayatında ilk kez bir kutup ayısıyla karşılaşıyordu. Ancak sevinci, birden kaygıya dönüştü çünkü hayvan hiç kıpırdamıyordu.

“Bu hiç normal değil,” dedi Mat. “Kaptana söyleyelim de ayıya biraz daha yaklaşalım.”

Polarstern rotasını ayıya doğru çevirdi. Yanına yaklaştıklarında, hayvan bir ağ yardımıyla gemiye çekildi. Cansızdı ve dili ağzından sarkıyordu.

Böyle acı bir olayla karşılaşmayı hiç beklemeyen Başak, “Ona ne olmuş?” diye sordu.

Babası üzüntüsünü gizlemeden, “Görünen o ki boğularak ölmüş,” diye yanıt verdi.

Çınar da çok üzgün ve şaşkındı. “Kutup aylarının mükemmel yüzücüler olduklarını sanıyordum,” dedi.

“Evet, haklısın,” dedi, Mat. “Bir günde yüz kilometrelik yolu yüzerek aşabilirler ama akıntı onları derinlere sürüklerse, sonunda bitkin düşerler. Maalesef böyle kazalar çok arttı.”

“Neden?” diye sordu Güneş.

Mat, suçlayıcı bir ifadeyle *Polarstern*’in bacasından çıkan dumanı işaret etti.

“Çünkü insanlar petrol, kömür ve doğal gaz yakıyorlar,” diye açıkladı. “Her seferinde havaya karbon gazı salınıyor. Bu gaz görünmez; kokusuz ve zehirli değil. Tek bir kusuru var. Güneş açtığı zaman çok hızlı ısınıyor ve kendiyile birlikte havayı da ısıtıyor.”

Başak, “Biz bunu biliyoruz,” diye araya girdi. “Buna, ‘sera etkisi’ deniyor. İnsanlar yüzünden bütün gezegen hızla ısınıyor. Ama bunun, kutup ayılarının boğulmasıyla ne ilgisi var?”

Genç zoolog, dünyanın ısınması nedeniyle Kuzey Kutbu’ndaki kış buzulunun her yıl daha da incelmesini açıkladı. Buzul ilkbaharın başından itibaren parçalanınca, çok sayıda kutup ayısı, boğularak ölüyordu. Güneş, düşünceli bir ifadeyle başını salladı.

“İyi ama parçalanacağını bile bile neden buzulun üstüne çıkıp kendilerini tehlikeye atıyorlar? Ne büyük aptallık!”

“Onlar gezmek için değil, yiyecek aramak zorunda olduklarından buzula gidiyorlar,” dedi Mat. “Çünkü beslenmeleri gerekiyor! Özellikle de dişiler,